

1516

Bats (PI 2)

(ALDC, IX, 2128. *Vens o bats* [PI 2])

Tot i el caràcter lacunar del mapa (cf. mapa 1514), es dibuixen a grans trets les desinències d'aquest verb de la segona conjugació.

La segona persona del singular del present d'indicatiu del verb *batre* (< llat. vg. BATTĒRE, cl. BATTUĒRE) en llat. era BATTIS, origen del cat. *bats* (var. palatalitzada *ba[tʃ]* 151), força general allà on s'usa el verb, respecte del qual podríem preguntar-nos com és que no ha passat a **bau*, d'acord amb l'evolució $[-ts] > [-w]$ (com *cantats > cantau, canteu*; cf.

mapa 1392): formant part d'un sistema verbal on la persona 3 és *bat*, s'entén la seva resistència al canvi, com no l'ha experimentat *ciutats*, plural de *ciutat*. A notar la var. *bates*, que trobem en localitats puntuals, esparses, del cat. central i del val., analògica de verbs de la mateixa conjugació (*creixes*) i de la primera (*cantes*).

Bats (model *perds*) és l'única forma normativa des del DOrt, 1917.

